

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сірика Ігоря Володимировича щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) окремого положення пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“

м. К и ї в
4 квітня 2018 року
№ 9-1(II)/2018

Справа № 3-28/2018 (4375/16)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сірика Ігоря Володимировича щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) окремого положення пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від 25 грудня 2015 року № 928–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 5, ст. 54).

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Сірик І.В. звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо перевірки на відповідність статтям 1, 6, частині другій статті 19, частині третій статті 22, частині четвертій статті 41, частині четвертій статті 43, статті 75, пункту 3 частини першої статті 85, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України (конституційність) положення пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від 25 грудня 2015 року № 928–VIII (далі – Закон № 928) стосовно того, що норми і положення частини другої статті 33, статті 81 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон № 1697) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів та бюджету Фонду соціального страхування України.

Як стверджує автор клопотання, заробітна плата прокурора має регулюватися виключно Законом № 1697 та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами. Натомість згідно з оспорюваним положенням Закону № 928 норми і положення ряду законів України, у тому числі статті 81 Закону № 1697 („Заробітна плата прокурора“), застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Чернігівський окружний адміністративний суд постановою від 28 липня 2016 року відмовив Сірику І.В. у здійсненні перерахунку заробітної плати відповідно до вимог статті 81 Закону № 1697. Цей суд зазначив, що, враховуючи дію законів у часі за принципом пріоритетності тієї норми, яка прийнята пізніше, а також те, що Закон № 928 є спеціальним законом, який регулює бюджетні відносини, у тому числі й питання заробітної плати працівників органів прокуратури (як таких, що

фінансуються з Державного бюджету України), застосуванню підлягають положення Закону № 928, а не Закону № 1697. Київський апеляційний адміністративний суд ухвалою від 14 вересня 2016 року залишив апеляційну скаргу Сірика І.В. без задоволення, а постанову суду першої інстанції – без змін. Вищий адміністративний суд України в ухвалі від 10 жовтня 2016 року зазначив, що касаційна скарга автора клопотання є необґрунтованою, оскільки не містить належних доводів для підтвердження незаконності прийнятих судами попередніх інстанцій судових рішень, а тому вважає, що немає необхідності в перевірці матеріалів справи, що є підставою для відмови у відкритті касаційного провадження у справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Вказуючи на невідповідність окремого положення пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 928 статтям 1, 6, частині другій статті 19, частині третій статті 22, частині четвертій статті 41, частині четвертій статті 43, статті 75, пункту 3 частини першої статті 85, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України,

автор клопотання посилається на норми Основного Закону України, Закону № 1697, юридичні позиції Конституційного Суду України та практику Європейського суду з прав людини. При цьому Сірик І.В. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Закону № 928, яким Кабінету Міністрів України надано повноваження визначати порядок та розмір заробітної плати прокурора, та можливості регулювати це питання виключно законом. Наведення лише змісту положень законів, цитування деяких приписів Конституції України, практики Конституційного Суду України без викладення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України оспорюваного положення не є обґрунтуванням його неконституційності.

Таким чином, конституційна скарга є неприйнятною з огляду на її невідповідність вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – відсутність обґрунтування тверджень щодо неконституційності окремого положення Закону № 928, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

У клопотанні також стверджується про невідповідність положень Постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників органів прокуратури“ від 31 травня 2012 року № 505 зі змінами вимогам статті 81 Закону № 1697, що не належить до повноважень Конституційного Суду України та є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 74, 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сірика Ігоря Володимировича щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) окремого положення пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від 25 грудня 2015 року № 928–VIII на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шаптала Н.К.